

Можем ли да си позволим да бъдем толкова повърхностни?

От проф. Джордж Витулкас

Преди няколко дни получих ново доказване на Thiosinamine от “North West College of Homeopathy” Манчестър, Англия, координирано от Тони Грини, в което прочетох следния невероятен пасаж:

„Доказващ 105, който получаваше плацебо (всъщност доказващите бяха 9 и един с плацебо) прояви много симптоми, които изглежда също пасват на общата картина на лекарството. Това на пръв поглед изглежда необичайно, но може да се обясни с това, че участващите в доказването са студенти от колежа.

Шанкаран е говорил за „общностно съзнание“ и студентите са се познавали, срещали са се всеки месец в колежа, така че е имало общ опит, в който доказващите и супервайзорите са участвали. **Възможно е в такава ситуация, въпреки факта, че на 105 е дадено плацебо, тя да е развила симптоми на доказване, като е била част от групата и общността на колежа, участващи в доказването.”!!!**

Не е за вярване, че в наше време, заради новите идеи на новите учители, хората са започнали да вярват на такива глупости.

При доказване имате същите или сходни симптоми при тези, получили истинското лекарство (verum) и другите, получили плацебо. Логичното заключение трябва да бъде, че тези симптоми **не принадлежат на лекарството**, а по-скоро на околната среда или обстоятелствените, или психологически условия (истерия, екстаз, страх, безпокойство и т.н.), но със сигурност не към лекарството!

Наистина е жалко, че някой успя да убеди доста от проходящите в хомеопатията, че симптомите на тези, получили плацебо могат да принадлежат и на доказването на лекарството чрез метафизична среда!

Щетите от подобни доказвания са двойни:

a. Когато сериозни хора в медицината или здравните власти чуват такива абсурди, никой не може да ги обвини, че се противопоставят на приемането на хомеопатията и се дистанцират от нас.

b. Всяко лекарство, когато е доказано по подходящ начин, ще даде група надеждни симптоми. Но ако вече съществува фалшиво доказване с въображаеми симптоми, ще има огромно объркване за учениците относно това кои са действителните симптоми, принадлежащи на лекарството.

Копирах някои пасажки от доказването, за да покажа абсурдите:

„Чувствам, че в момента получавам много полезна информация от **неочаквани** източници.“

„Мислех да се подстрижа професионално през последните две седмици и днес нов пациент, стилист от много висока класа, ми даде съвет – въпреки че не съм го поискал! Усещане като за чудесен момент на съвпадение – тласък в правилната посока.“

„Забелязах, че откакто взех лекарството, усещането за депресия, което изпитвах за кратко при готвене, го няма.“

„Доста съм развълнуван от мисълта да замина за уикенда.“

„Чувствам се много щастлив, доволен и заземен, и забелязвам, че другите са по-изтощени от обикновено.“ (00:XX:XX) Този цитат в скобата означава, че доказващият е почувствал това усещане за нула време, веднага след приема на лекарството!!

В доказването те твърдят, че темата е „търпеливо чакане“ или „загубено време“: тук е доказващ 104 „Двама пациенти не са се появили тази сутрин, така че ги чаках два часа, без да продължа с нещо друго. Това е загубено време.“

„Чувствам, че чаках нещо драматично да се случи с доказването, но не се случи и трябва да се примиря.“

Как такива реакции могат да бъдат отбелязани като доказателствени симптоми, само Бог знае.

По-голямата част от „записаните симптоми“ е с подобно качество и очевидно принадлежи на обстоятелствата и психологическото състояние на доказващия в този момент.

Когато такива събития се обявяват със „Съобщение за медиите“, както при важни за хомеопатията събития, тогава е време някои критични гласове, мълчали досега, да бъдат яростно извисени.